

Лей се, влачи подъ небето
 Триумфални си вълни,
 Бързай, кажи на морето,
 Що си видѣлъ въ тие дни!

Възъ бѣлъ Дунавъ се протака
 Новъ и чуденъ мостъ,
 И Свищовъ омаянъ чака,
 Чака славенъ гостъ.

Александъръ самъ си иде,
 Нашия баща драгъ,
 Да посѣти и да види,
 Тоя славенъ брягъ,

Дѣто наднахъ съсъ слава
 Русски синове,
 Дѣто роба волень става
 Слѣдъ петъ вѣкове.

За да види, какъ честито
 Народа живѣй
 И надъ игото разбито
 Празднува и пѣй.

И въ градае сичко живо,
 Сичко е на кракъ,
 Всяко сжрдце е щастливо,
 Веѣкий погледъ-благъ.

Отъ тирана, отъ злодѣятъ
 Никой нѣма страхъ,